

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Leszek Edward
Nazwisko: Graniczka
Miejsce urodzenia: Jaszczów
Data urodzenia: 15-03-1950
Kraj urodzenia: Polska
Imię ojca: Paweł
Imię matki: Wanda
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
„Informacje problemowe Inspektoratu Kierownictwa SB” KW MO Lublin za 1980 rok. Wzmianka na temat Leszka Graniczki znajduje się w „Informacji dot. sytuacji społeczno-politycznej” z dnia 19.12.1980, podpisanej przez Zastępcę Komendanta Wojewódzkiego MO Lublin ds. SB (w Wydziale „C” KW MO Lublin zarejestrowano 22.12.1980, pod nr 26285). Podano tu, że podczas konferencji wyborczej NSZZ „Solidarność” w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku wybrano „Zakładową Komisję Związkową”. W jej składzie wymieniono m.in. Leszka Graniczkę.	Akta o sygn. IPN Lu 0135/24 (111/24).	
W związku z postępowaniem Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Lublinie nr rep. Pg.Śl. II-1/81, prowadzonym m.in. przeciwko Leszkowi Graniczce, dane o tym fakcie zawarto w Repertorium Wydziału Śledczego, w grupie zapisów opatrzonych nagłówkiem „Postępowania karne prowadzone przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową”. Pod poz. 51W (w ramach 1981 roku), z datą 16.12.1981 i nr rej. Wydziału „C” KW MO Lublin: 51/81, podano dane trzech osób zatrzymanych w tej sprawie, w tym Leszka Graniczki. Jako „charakter, czas i miejsce przestępstwa” wpisano: „Strajk w WSK w dn. 13-16 XII 1981 r.” Odnotowano również, że 13.02.1982 Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego (sygn. akt So.W. 20/82) skazał każdego z wymienionych na 3 lata pozbawienia wolności, utratę praw publicznych na 2 lata oraz zasądził koszty i opłaty sądowe. Informacje na temat tego postępowania oraz orzeczenia sądowego umieszczono w kartotekach Wydziału „C” KW MO Lublin i Biura „C” MSW (zapisy z 26.12.1981 i 13.02.1982; podano tu, że w WPG w Lublinie postępowanie miało nr Pg.Śl. II-32/81), jak też w kartotece Biura Śledczego MSW. Dnia 17.08.1982 Wydział „C” lubelskiej Komendy wpisał L. Graniczkę do wykazu (rejestr) osób skazanych w trybie doraźnym – poz. 24 zestawienia.	Karty Mkr-2 z Kartoteki ogólnoinformacyjnej Wydziału „C” KW MO/WUSW Lublin i z Kartoteki odtworzeniowej Biura „C” MSW, karta EO-13-S/b z Kartoteki Biura Śledczego MSW, wpis pod poz. 51W w aktach o sygn. IPN Lu 0192/6 (194/13, Repertorium spraw karnych Wydziału Śledczego KW MO/WUSW Lublin za lata 1971-1984), wpis pod poz. 24 w aktach o sygn. IPN Lu 0276/196 (265/196, Rejestr rozmów ostrzegawczych KW MO/WUSW Lublin oraz wykaz osób skazanych przez sądy i kolegia ds. wykroczeń z lat 1982 – 1988).	

Akta nadzoru nad śledztwem Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Lublinie nr Pg.Śl.II-1/81 (niektóre czynności wykonano z numerem Pg.Śl.II-32/81), wszczętym 17.12.1981 w sprawie „zorganizowania i kierowania akcją strajkową w WSK Świdnik oraz nieodstąpienia od działalności w NSZZ >Solidarność< po zawieszeniu działalności tego związku Dekretem Rady Państwa z dnia 12.12.[19]81 r. o stanie wojennym”, tj. o przestępstwo z art. 46 ust. 1 i 2 tego dekretu. Postępowanie prowadzono w trybie doraźnym. Objęto nim m.in. Leszka Graniczkę, któremu 24.12.1981 podprokurator WPG w Lublinie przedstawił zarzuty, iż w okresie 13-15.12.1981, „będąc członkiem NSZZ >Solidarność< nie odstąpił od statutowej działalności tego związku, którego działalność została zawieszona, na terenie Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku >Delta Świdnik<”, gdzie, „działając wspólnie i w porozumieniu [...]” z grupą innych pracowników, „zorganizował i kierował akcją strajkową załogi wymienionego zakładu, będący [tak w dok.] protestem przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego”. Tego samego dnia, o godz. 18.00, L. Graniczka został zatrzymany, zaś 26.12 tymczasowo aresztowany. Prokuratura zamknęła śledztwo 04.01.1982 i następnego dnia skierowała do sądu Akt oskarżenia przeciwko trzem osobom, wśród których znalazł się Leszek Graniczka. Podtrzymano w nim wcześniejsze zarzuty (m.in. postanowienia: o przedstawieniu zarzutów z 24.12.1981, o tymczasowym aresztowaniu z 26.12.1981, o zamknięciu śledztwa z 04.01.1981, akt oskarżenia z 05.01.1981). Materiały zawierają również dokumenty odnoszące się do dalszego etapu tego postępowania, w tym odpis wyroku zapadłego w tej sprawie 13.02.1982 przed Sądem Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie.

Akta o sygn. IPN Lu 94/151 (Pg.Śl.II-1/81), akta o sygn. IPN BU 551/52 (III Pn.II.Nadz.42/82, Naczelna Prokuratura Wojskowa w Warszawie, kopie wybranych dokumentów z akt nadzoru WPG w Lublinie w sprawie Pg.Śl.II-1/81).

Akta Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie w sprawie karnej sygn. akt So.W.20/82, prowadzonej przeciwko trzem osobom, w tym Leszkowi Graniczce, oskarżonym o „kontynuowanie działalności” w zawieszonym po wprowadzeniu stanu wojennego NSZZ „Solidarność” oraz „zorganizowanie i kierowanie akcją strajkową w WSK >Świdnik<”, co zakwalifikowano jako przestępstwo z art. 46 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 12.12.1981 o stanie wojennym. Śledztwo w tej sprawie wszczęła 17.12.1981, w trybie doraźnym, Wojskowa Prokuratura Garnizonowa w Lublinie (nr Pg.Śl.II-1/81), która 05.01.1982 skierowała do sądu Akt oskarżenia obejmujący m.in. Leszka Graniczkę. Od 24.12.1981 przebywał on w areszcie. Jego wniosek i zażalenie obrońcy na tymczasowe aresztowanie oraz tryb doraźny postępowania zostały odrzucone przez Sąd WOW Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie 07.01.1982 (pismo L. Graniczki z 28.12.1981, Zażalenie adwokata z 06.01.1982, Postanowienie Sądu WOW Ośr. Zam. w Lublinie z 07.01.1982). Wyrokiem z dnia 13.02.1982 Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie uznał Leszka Graniczkę oraz pozostałych dwóch oskarżonych winnymi tego, iż „w okresie od 13 do 15 grudnia 1981 r., będąc członkami Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego >Solidarność< nie odstąpili od statutowej działalności tegoż związku, którego działalność – na czas obowiązywania stanu wojennego – została zawieszona na mocy Zarządzenia Nr 51 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1981 r. w sprawie zawieszenia działalności Związków Zawodowych i w okresie tym, na terenie Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi członkami związku – zorganizowali i kierowali strajkiem załogi wymienionego zakładu, będąc[ym] protestem przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego”, za co każdego z nich skazano na 3 lata pozbawienia wolności oraz karę dodatkową, tj. utratę praw publicznych na 2 lata. Zasądzono też od nich po 4200 zł opłat sądowych i obciążono ich kosztami postępowania. W aktach znajduje się także dokumentacja związana ze staraniami adwokata L. Graniczki o przerwę w odbywaniu przez niego kary z przyczyn rodzinnych. Jego wniosek w tej sprawie z 19.02.1982 nie został jednak uwzględniony przez Sąd WOW (Postanowienie z 10.04.1982). Do kolejnej próby przychylił się w grudniu 1982 Wojskowy Sąd Garnizonowy w Lublinie (sygn. akt Cs 94/82), godząc się finalnie na 4 miesiące przerwy, mimo sprzeciwu prokuratora. Wiceprokurator WPG w Lublinie stwierdzał m.in., że „za nieudzieleniem przerwy w karze przemawia znaczny stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu skazanego, będącego formą protestu przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego oraz kontynuowanie tego protestu poprzez odmówienie przyjmowania posiłków w Zakładzie Karnym każdego 13-go miesiąca”. W opinii ZK w Hrubieszowie wspomniany protest był „jedynym przejawem nagannego zachowania” osadzonego, toteż pozostawił decyzję Sądowi (wniosek adwokata do WSG w Lublinie otrzym. 15.11.1982, zażalenie WPG w Lublinie z 16.12.1982, postanowienia WSG w Lublinie z 13.12 i 18.12.1982). Uchwałą Rady Państwa z 12.05.1983 L. Graniczka został warunkowo zwolniony z odbywania reszty kary, z wyznaczeniem okresu próby na 2 lata (prośba adwokata o ulaskawienie z 30.12.1982, Postanowienie Sądu WOW z 16.02.1983, Uchwała Rady Państwa z 12.05.1983). Dnia 14.09.1983 Sąd WOW w Warszawie postanowił zastosować wobec L. Graniczki amnestię na mocy ustawy z 21.07.1983, darowując orzeczone wobec niego kary. Do akt włączono też Rewizję nadzwyczajną Prokuratora Generalnego z 26.08.1991 (RN I K 630/20/91) oraz Wyrok Sądu Najwyższego z 04.02.1992 (sygn. akt WRN 145/91), który uniewinnił Leszka Graniczkę oraz pozostałe dwie osoby od przestępstw przypisanych im przez Sąd WOW w 1982 roku.

Akta o sygn. IPN BU 1357/36, IPN BU 1357/37, IPN BU 1357/38 (So.W.20/82, t. 1-3).

Akta osobowe tymczasowo aresztowanego – skazanego, dotyczące Leszka Graniczki. Zatrzymano go 24.12.1981, zaś 26.12.1981 tymczasowo aresztowano w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 46 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 12.12.1981 o stanie wojennym (Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu, wydane 26.12.1981 przez podprokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Lublinie w sprawie nr Pg.Śl.II-1/81). Według akt, L. Graniczka został doprowadzony do Aresztu Śledczego w Lublinie przez KM MO Lublin dnia 28.12.1981. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie, wyrokiem z 13.02.1982 (sygn. akt SO.W.20/82) uznał Leszka Granickę winnym zarzucanych mu czynów, za co skazał go na 3 lata pozbawienia wolności. Do akt dołączono odpis tego wyroku. Zarządzeniem z 25.02.1982 Sąd nakazał wykonanie orzeczonej kary, licząc jej bieg od 24.12.1981, tj. od dnia zatrzymania L. Graniczki. W dniu 02.03.1982 L. Granickę przetransportowano do Aresztu Śledczego Warszawa-Mokotów, 17.04.1982 do Zakładu Karnego w Łęczycy, a 04.06.1982 do ZK w Hrubieszowie. Dnia 13.12.1982 Wojskowy Sąd Garnizonowy w Lublinie przychylił się do wniosku adwokata L. Graniczki i mimo sprzeciwu prokuratora, postanowił udzielić mu przerwy w odbywaniu kary z uwagi na sytuację rodzinną – początkowo na 6 miesięcy, natomiast 18.12.1982 Sąd skrócił okres przerwy do 4 miesięcy (sygn. akt Cs 94/82). Zwolniono go z ZK w Hrubieszowie 20.12.1982. Dnia 12.05.1983 Rada Państwa skorzystała z prawa łaski w stosunku do Leszka Graniczki, zwalniając go warunkowo z odbywania reszty kary pozbawienia wolności, z wyznaczeniem okresu próby na 2 lata.

Akta o sygn. IPN Lu 23/121 (68/VI/82).

Dokumentacja dotycząca stanu wojennego, zgromadzona przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Lublinie - zarządzenia, wytyczne, wyciągi z wykazu listów gończych, wykazów aresztowanych oraz spraw warunkowo umorzonych z lat 1981-1983. Znajdują się tu m.in. wykazy aresztowanych objętych postępowaniami WPG we wspomnianym okresie. Zestawienia z 1981 i 1982 roku zawierają wpisy dotyczące Leszka Graniczki. Zapis z 1981 roku, pod poz. 17, informuje, iż był on objęty postępowaniem nr Pg.Śl.II-1/81, w związku z którym 24.12.1981 został zatrzymany/aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym w Lublinie. Dnia 05.01.1982 przekazano go do dyspozycji Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego. Zapis z 1982 roku, pod poz. 7, powiela wcześniejsze dane na temat tego postępowania oraz aresztowania L. Graniczki (zapewne przepisanie do wykazu z 1982 nastąpiło z uwagi na trwający areszt i toczącą się nadal sprawę).

Akta o sygn. IPN Lu 91/1888 (177/92/10).

Akta śledztwa nr Pg.Śl.II-4/82, prowadzonego od stycznia 1982 przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Lublinie przeciwko dwóm członkom Komitetu Strajkowego, zawiązanego po wprowadzeniu stanu wojennego w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku. Dnia 04.01.1982 podprokurator WPG w Lublinie postanowił wyłączyć dotyczące ich materiały z akt sprawy Pg.Śl.II-1/81 i zarejestrować je pod nowym numerem, ponieważ ukrywali się oni „przed organami ścigania”. Wzmianki dotyczące Leszka Graniczki znajdują się m.in. w Postanowieniu o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, sporządzonym przez podprokuratora WPG w Lublinie 04.01.1982. Podano tu, iż do nowo zarejestrowanej sprawy (Pg.Śl.II-4/82) zostaną dołączone m.in. kopie wyjaśnień złożonych przez trzech podejrzanych w postępowaniu Pg.Śl.II-1/81, w tym L. Graniczkę. Wymieniono go również w uzasadnieniu tegoż Postanowienia – jako jednego z „aktywnych członków” Komitetu Strajkowego w WSK Świdnik. W takim charakterze występuje on również we włączonych tu, zgodnie ze wspomnianym Postanowieniem z 04.01.1982, kopiach protokołów przesłuchań świadków – pracowników WSK z grudnia 1981 (w sprawie Pg.Śl.II-1/81, Pg.Śl-32/81). Na potrzeby nowego postępowania wykonano też kopię Postanowienia z 13.12.1981 o powołaniu Komitetu Strajkowego w WSK Świdnik oraz kopie Uchwał tegoż Komitetu, z (nieczytelnymi) podpisami jego członków. W aktach znajduje się też kopia Postanowienia podprokuratora WPG w Lublinie z 24.12.1981 o prowadzeniu postępowania (Pg.Śl.II-1/81) przeciwko Leszkowi Graniczce w trybie doraźnym.

Akta o sygn. IPN Lu 94/440 (Pg.Śl.II-4/82).

Akta Prokuratury Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie w sprawie nr Po.Śl.I-1/82, prowadzonej od stycznia do maja 1982 przeciwko byłemu dyrektorowi naczelnemu – kierownikowi Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego PZL Świdnik, podejrzanemu o przestępstwo z art. 246 § 1 kk w związku z tym, że „nie poinformował załogi zakładu o obowiązkach i uprawnieniach wynikających z pełnienia służby w jednostkach zmilitaryzowanych”, a taką była WSK po wprowadzeniu stanu wojennego, jak też „nie przeciwdziałał strajkowi załogi tych zakładów, chociaż miał ku temu możliwość”. Takie „podejrzenia” miał nasunąć m.in. przegląd akt postępowania Pg.Śl.II-1/81, którym objęty był Leszek Graniczka (notatka służbowa prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej z 16.01.1982, dotycząca przeglądu akt postępowania Pg.Śl.II-1/81, postanowienie o wszczęciu śledztwa nr Po.Śl.I-1/82 z 18.01.1982). Materiały zawierają protokół przesłuchania L. Graniczki w charakterze świadka w sprawie Po.Śl.I-1/82, w dniu 18.01.1982. W swoich zeznaniach podał on, że był członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w WSK, zaś 13.12.1981, gdy część załogi podjęła strajk okupacyjny, wszedł w skład Komitetu Strajkowego, gdzie powierzono mu „pieczę nad strażą robotniczą, która miała zabezpieczać zakład”. Twierdził też m.in., że dyrektor naczelny informował przedstawicieli strajkujących o militaryzacji zakładu i konsekwencjach niepodporządkowania się wynikającym z tego rygorom, wskazywał na integralność decyzji Komitetu Strajkowego, występującego wówczas w imieniu załogi i świadomą decyzję o nieprzystępowaniu do pracy. Na przesłuchanie doprowadzono L. Graniczkę z Aresztu Śledczego w Lublinie, gdzie był osadzony. W materiałach znajduje się również kopia Aktu oskarżenia Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Lublinie z 05.01.1982 (nr Pg.Śl.II-1/81), którym objęty był m.in. Leszek Graniczka oraz odpis Wyroku Sądu WOW w Warszawie Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z 13.02.1982 (sygn. akt. So.W.20/82), jaki zapadł w tej sprawie wobec trzech oskarżonych, w tym L. Graniczki.

Akta o sygn. IPN BU 975/748 (Po.Śl.I-1/82).

Akta kontrolne postępowania przygotowawczego nr RSD 41/82, prowadzonego przez Wydział Śledczy KW MO Lublin w okresie 14.05.1982 - 14.06.1982, w sprawie zorganizowania strajku (przerwania pracy na 15 min.) w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku w dniu 13.05.1982, co stanowiło przestępstwo z art. 46 ust. 2 dekretu z dnia 12.12.1981 o stanie wojennym (w Wojskowej Prokuraturze Garnizonowej w Lublinie nr Pg.Śl.II-133/82). Leszek Graniczka został wspomniany z nazwiska w notatce z rozmowy z pracownikiem WSK, sporządzonej 14.05.1982 przez funkcjonariusza Wydziału V KW MO Lublin. Podano tu, iż tenże pracownik stwierdził m.in., że w grudniu 1981 pracował na stanowisku „obok” [Leszka] Graniczki, którego określił przy tym jako „przewodniczącego >Solidarności<”. Prokuratura umorzyła śledztwo 16.06.1982, ze względu na niewykrycie organizatorów strajku.

Akta o sygn. IPN Lu 0218/8 (14806/III).

W zasobie Oddziałowego Archiwum IPN w Lublinie znajdują się akta śledztwa WPG w Lublinie nr Pg.Śl.II-133/82 – sygn. IPN Lu 94/545. Nie odnaleziono w nich dokumentów dotyczących Leszka Graniczki.

Akta Sądu Rejonowego w Hrubieszowie w sprawie karnej K. 550/82, prowadzonej w 1982 roku przeciwko innej osobie, oskarżonej z art. 46 pkt 1 dekretu z dnia 12.12.1981 o stanie wojennym. Akta obejmują również dokumentację postępowania Prokuratury Wojewódzkiej w Zamościu nr rep. Ds. 14/82/S oraz Wydziału Śledczego KW MO Zamość nr RSD 18/82 „w sprawie kontynuowania działalności zawieszonego NSZZ >Solidarność<”. Tom 2 zawiera dowody rzeczowe zgromadzone w tej sprawie, prawdopodobnie zakwestionowane podczas przeszukania przeprowadzonego u objętej nim osoby w dniu 25.08.1982. Znajdują się wśród nich notatki i odręczne, niedatowane wykazy m.in. uwięzionych, internowanych. W jednym z nich (brak nagłówka określającego, jakiej grupy osób dotyczy zestawienie), pod poz. 29 wpisano: „Graniczka Leszek Świdnik”.

Akta o sygn. IPN Lu 238/1, t. 2 (K. 550/82).

„Informacje problemowe” Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO Lublin za okres 01.01.1982 – 02.05.1982. Wzmianki na temat Leszka Graniczki znajdują się w trzech informacjach i związane są z jego uczestnictwem w strajku w WSK w Świdniku w grudniu 1981 oraz postępowaniem karnym, którym objęto go z tej przyczyny. W „Informacji dot. sytuacji społeczno-politycznej” z 08.01.1982, zarejestrowanej w Wydziale „C” KW MO Lublin 09.02.1982 pod nr 27356, powiadamiano o pojawieniu się na terenie Świdnika ulotek, „firmowanych przez Zastępczą Komisję Zakładową NSZZ >Solidarność< WSK Świdnik”, które kierowano do załogi tego przedsiębiorstwa oraz mieszkańców Świdnika. „Treść” ulotki (prawdopodobnie odpis sporządzony na maszynie) dołączono do informacji. Odnosiła się ona do represji wobec uczestników strajku okupacyjnego w WSK w dniach 13-15/16.12.1981, a w szczególności do wskazanych imiennie trzech uwięzionych związkowców, w tym Leszka Graniczki. Podano, że przechodzą oni „przez tzw. >procesy doraźne< będące parodią wymiaru sprawiedliwości”, a pozbawiono ich wolności tylko za to, że stanęli na czele strajku, „pilnując, aby załodze i majątkowi zakładowemu nasłane elementy nie wyrządziły szkody”. Z kolei w informacji z 19.01.1982, zarejestrowanej w Wydziale „C” 09.02.1982 pod nr 27367, podano, iż 21.01.1982 „przed biurowcem WSK Świdnik zorganizowany ma być wiec solidarnościowy z sądzonymi w tym dniu przez Sąd Wojskowy” trzema pracownikami tego przedsiębiorstwa, „aresztowanymi za naruszenie dekretu o stanie wojennym”, wśród których wymieniono L. Graniczkę. Natomiast w informacji z 13.02.1982, zarejestrowanej w Wydziale „C” 16.06.1982 pod nr 27985, odnotowano, że w dniu jej sporządzenia Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie rozpoznał sprawę przeciwko trzem pracownikom WSK Świdnik, w tym przeciwko Leszkowi Graniczce, oskarżonym o to, „że w okresie od 13-15.12.[19]81 r. zorganizowali i kierowali strajkiem załogi w WSK Świdnik. Sąd po rozpoznaniu sprawy w trybie postępowania doraźnego uznał wszystkich oskarżonych winnymi zarzucanych czynów i na mocy art. 46 ust. 2 dekretu o stanie wojennym w zw. z art. 4 ust. 1 tego dekretu skazał każdego z nich na karę po 3 lata pozbawienia wolności. Jednocześnie wobec każdego z oskarżonych orzekł karę pozbawienia praw publicznych na okres lat 2”. Na koniec stwierdzono: „Rozprawie przysłuchiwało się około 100 osób. Incydentów nie odnotowano”. Wszystkie informacje podpisał Zastępca Komendanta Wojewódzkiego MO Lublin ds. SB, a przeznaczono je dla I Sekretarza KW PZPR, Wojewody Lubelskiego oraz Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego (wówczas pełnomocnika Komitetu Obrony Kraju – komisarza wojskowego na woj. lubelskie).

Akta o sygn. IPN Lu 0367/4 (111/29).

„Informacje” KW MO Lublin z 1983 roku. W „Informacji sytuacyjnej Nr 14/88” z 14.01.1983, skierowanej do Dyżurnego Operacyjnego Ministra Spraw Wewnętrznych i podpisanej przez Komendanta Wojewódzkiego KW MO Lublin podano, iż w dniu jej sporządzenia „uzyskano informację wskazującą na to, że na Wydziale 06 WSK Świdnik, zatrudnieni tam pracownicy zbierają podpisy, które mają być dołączone do petycji domagającej się zwolnienia z dalszego odbywania kary pozbawienia wolności byłego pracownika tego wydziału L. Graniczkę”. Odnutowano jednocześnie, iż ustalono „inspiratora” tej akcji oraz „podjęto stosowne działania neutralizujące zamierzenia wwym.” Analogiczne dane o zbieraniu podpisów wśród pracowników WSK Świdnik, z zamiarem dołączenia ich do petycji w sprawie uwolnienia Leszka Graniczki, zawarto także w „Informacji dot. sytuacji społeczno-politycznej” w woj. lubelskim z 18.01.1983 (zarejestrowanej w Wydziale „C” 25.02.1983, pod nr 29265), opatrzonej podpisem Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO Lublin ds. SB i przeznaczonej dla I Sekretarza KW PZPR, Wojewody Lubelskiego oraz Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego (wówczas pełnomocnika KOK – komisarza wojskowego na woj. lubelskie).

Akta o sygn. IPN Lu 0135/33 (111/38) i sygn. IPN Lu 0135/27 (111/32).

Akta Sprawy Obiektowej krypt. „Związek” (nr rej. 25985), prowadzonej przez Wydział III „A”/ Wydział V KW MO Lublin w okresie 02.10.1980 - 21.03.1983. Jej celem była „ochrona [...] przed oddziaływaniem i przenikaniem do Zarządu Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ >Solidarność< w Lublinie” osób „o poglądach antysocjalistycznych, mających powiązania z działalnością ugrupowań antysocjalistycznych w kraju i za granicą oraz ochrona przed ewentualnymi próbami wykorzystywania MKZ [Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego] NSZZ do rozgrywek politycznych wrogich ustrojowi socjalistycznemu”. Leszek Graniczka został wymieniony w niedatowanym „Wykazie członków komitetów strajkowych w ochranianych obiektach przez Wydział V KW MO w Lublinie”. Jego dane zawarto w punkcie odnoszącym się do WSK Świdnik (poz. 4). Przy personaliach L. Graniczki wpisano ręcznie: „aresztowany”. Został też wspomniany z nazwiska w „Informacji operacyjnej” z 22.05.1982, opracowanej przez Zastępcę Naczelnika Wydziału V KW MO Lublin na podstawie doniesienia tajnego współpracownika ps. „Władysław”. Podano tu m.in., że jedna ze znanych „Władysławowi” osób opowiadała mu, jaki był „charakter i przebieg sprawy karnej w sądzie”, prowadzonej wobec trzech oskarżonych, w tym Leszka Graniczki. Osoba ta udała się do sądu „z własnej inicjatywy”.

Akta o sygn. IPN Lu 018/162, t. 1, 4 (249/IV).

Materiały Wydziału Śledczego KW MO Lublin dotyczące działalności NSZZ „Solidarność” oraz osób internowanych w okresie stanu wojennego. Jak wynika z zapisu zawartego w Inwentarzu akt sygn. II KW MO/WUSW Lublin, materiały zarchiwizowane pod sygn. 10190/II, które złożono w archiwum Wydziału „C” w dniu 01.07.1983, obejmowały 2 tomy korespondencji dotyczącej internowanych oraz 11 tomów dokumentów odnoszących się łącznie do 221 osób; w późniejszym czasie dołączano kolejne tomy akt (np. w 1985 – m.in. „Informator o delegatach na I Krajowy Zjazd NSZZ >Solidarność<”, wykaz członków i działaczy NSZZ „Solidarność” Regionu Środkowo-Wschodniego, wykaz internowanych, którzy następnie wyemigrowali z Polski; w 1989 – wykaz internowanych z woj. lubelskiego oraz wykaz „b[ły]łych” działaczy NSZZ >Solidarność<, z którymi przeprowadzono rozmowy ostrzegawcze w ramach akcji >Klon<”). Większość tych materiałów zniszczono za protokołem brakowania akt z dnia 13.09.1989. W zachowanych dokumentach odnaleziono dwie wzmianki odnoszące się do Leszka Graniczki. Jego dane, wraz z miejscem zamieszkania i informacją o zatrudnieniu w WSK Świdnik, wpisano do „Wykazu osób aresztowanych w okresie od 13.XII.[19]81 r.”, sporządzonym 19.01.1982. Wymieniono go również w „Wykazie osób internowanych lub prowadzących wrogą działalność, które zdecydowały się na emigracyjny wyjazd z Polski”, datowanym na 15.12.1984. W odniesieniu do każdej z osób podano tu (oprócz danych personalnych, adresowych i miejsca pracy) funkcję pełnioną w NSZZ „Solidarność”, deklarowany kraj docelowy wyjazdu, datę przekroczenia granicy oraz liczbę członków rodziny, z którymi dana osoba opuszczała Polskę.

Akta o sygn. IPN Lu 020/638, t. 6, 7 (10190/II).

Mikrofilm z akt Kwestionariusza Ewidencyjnego krypt. „Spawacz” (nr rej. 28158), a po przerejestrowaniu Kwestionariusza Ewidencyjnego / Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia krypt. „Uparty” (nr rej. 30530), prowadzonych w latach 1982-1988 przez Wydział V KW MO/WUSW Lublin, a następnie RUSW Świdnik wobec innego działacza NSZZ „Solidarność” ze Świdnika. Znajdują się tu dwie wzmianki odnoszące się do Leszka Graniczki. Według notatki służbowej funkcjonariusza RUSW Świdnik z 22.12.1983, w trakcie „rozmowy” w siedzibie RUSW „figurant” sprawy wymienił L. Graniczkę wśród osób (głównie działaczy „Solidarności”), z którymi utrzymywał „bliskie kontakty towarzyskie”. Informację tę przywołano także w analizie materiałów SOS „Uparty” z 02.12.1988.

Mikrofilm o sygn. IPN Lu 0229/1158 (11470/2).

Akta Sprawy Operacyjnego Rozpracowania (SOR) krypt. „ROW Świdnik” (nr rej. 32634), prowadzonej w latach 1985-1989 przez pion V RUSW Świdnik (przy współdziałaniu z Wydziałem V WUSW Lublin), w związku z faktem „produkcji i kolportażu biuletynu >Grot<, sygnowanego przez TKZ NSZZ >Solidarność< WSK Świdnik”. Leszka Graniczkę wymieniono z nazwiska w „Informacji operacyjnej spisanej ze słów t.w. ps. >Władysław< z odbytego spotkania w dniu 1985-03-20”, sporządzonej 21.03.1985 przez Kierownika Inspektoratu Ochrony Przemysłu WUSW Lublin. Tajny współpracownik poinformował funkcjonariusza SB m.in. o tym, iż jeden z działaczy jest „w środowisku Świdnika niezbyt pozytywnie oceniany”, ponieważ obciążał na rozprawie aresztowanych związkowców, w tym L. Graniczkę.

Akta o sygn. IPN Lu 020/851, t. 2 (11669/II).

Akta Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia (SOS) krypt. „Wezera” (nr rej. 35251), prowadzonej przez pion II RUSW Świdnik w latach 1986-1989, w celu wyjaśnienia, czy osoby zamieszkałe w rejonie Świdnika, w tym pracownicy WSK Świdnik otrzymujący zaproszenia na wyjazdy do RFN, mogą być „indagowani” w celu „przekazywania informacji stanowiących tajemnicę służbową i państwową” oraz czy ich kontakty z przebywającymi w RFN „działaczami b. NSZZ >Solidarność< mają wpływ na aktywizację opozycji politycznej” na terenie działania RUSW Świdnik. Leszek Graniczka został wymieniony z nazwiska w „Wyciągu z informacji operacyjnej spisanej ze słów TW >Max< z dnia 1986-11-05”, sporządzonym 19.11.1986 przez funkcjonariusza grupy II RUSW Świdnik. Tajny współpracownik donosił m.in., że jeden z „figurantów” SOS „Wezera” oraz inna osoba, będąc w RFN „często kontaktowali się” z pracującym tam „mieszkańcem Świdnika ob. Graniczką”, zatrudnionym na stałe w WSK Świdnik [takie ówczesne miejsce pracy L. Graniczki podano w dok.].

Akta o sygn. IPN Lu 020/859 (11678/II), mikrofilm akt o sygn. IPN Lu 0229/1258 (11678/2).

Dziennik korespondencyjny Wydziału II WUSW Lublin za okres 30.05.1986 - 29.10.1986. Pod poz. 01406, z datą wpływu 04.08.1986, zarejestrowano korespondencję otrzymaną z Wydziału II WUSW Poznań, zawierającą wyciąg z doniesienia tajnego współpracownika ps. „Cezar” dotyczący Leszka Graniczki. Pobrał go funkcjonariusz (zapewne Wydziału II WUSW Lublin). Z kolejnego wpisu, pod poz. 01503, wynika, że wyciąg z doniesienia TW „Cezar” odnoszący się do L. Graniczki przesłano w dniu 20.08.1986 do Zastępcy Szefa ds. SB RUSW Świdnik.

Akta o sygn. IPN Lu 0182/2 (163/2).

Według zapisu w Kartotece paszportowej Biura Paszportów MSW, na wniosek Wydziału Śledczego KW MO Lublin, Leszkowi Graniczcze „zastrzeżono” (uniemożliwiono) wyjazdy do „WKŚ” („wszystkich krajów świata”), na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17.06.1959 o paszportach. Zakaz miał obowiązywać od 08.03.1982 „do odwołania”. W pionie paszportów nadano mu numer Z-I-2905/82. W dniu 30.03.1982 Wydział Śledczy zarejestrował „zastrzeżenie wyjazdu” Leszka Graniczki w Wydziale „C” KW MO Lublin, pod nr rej. 27704. W Dzienniku rejestracyjnym KW MO/WUSW Lublin wpisano, że zostało ono „anulowane” 10.05.1984, natomiast we wspomnianym zapisie kartotecznym umieszczono adnotację o tym fakcie z datą 24.05.1984.

Karta Pz-35 z Kartoteki paszportowej Biura Paszportów MSW, zapis pod poz. 27704 w Dzienniku rejestracyjnym KW MO/WUSW Lublin.

Akta paszportowe Leszka Graniczki nr EALU 38610, zawierające dokumentację z lat 1978-1984. Znajduje się tu m.in. Podanie-kwestionariusz L. Graniczki z 12.01.1984, w którym wnosił o „wydanie zezwolenia” na wyjazd emigracyjny z Polski. W uzasadnieniu tej prośby napisał: „Po 13-ym grudnia 1981 r. byłem aresztowany, a następnie skazany na 3 lata więzienia z art. 46 pkt 1 i 2 [dekretu o stanie wojennym]. Mój światopogląd jest odmienny i chęć dążenia do jego ideałów może być przyczyną hamującą >kształtowanie się obecnej sytuacji w kraju<, w związku z tym narażony jestem na represje. Dla dobra kraju i własnego postanowiłem wyjechać z kraju wraz z rodziną”. W rubryce kwestionariusza wypełnianej przez „organ paszportowy” znajdują się odrębne wpisy (zapewne z 1984 roku), które następnie zaczerniono (zamazano czarnym flamastrem), jednakże w znacznej części możliwe jest ich odczytanie. Odnotowano tu m.in., iż L. Graniczka prowadził „działalność antypaństwową w NSZZ >Solidarność<” w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, pełnił „funkcję przewodniczącego wydziałowej komisji związkowej”, należał do Komisji Zakładowej, a po wprowadzeniu stanu wojennego był jednym z organizatorów strajku okupacyjnego na terenie WSK, za co Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał go na 3 lata pozbawienia wolności oraz utratę praw publicznych na 2 lata. W podsumowaniu, mając na względzie powyższe działania L. Graniczki oraz opinię Zastępcy Szefa ds. SB RUSW Świdnik, proponowano wyrażenie zgody na wyjazd Leszka Graniczki z PRL na stałe.

Akta o sygn. IPN Lu 357/38610 (EALU 38610), poprzednia sygn. IPN Lu 0358/957.